

Робітники всіх країв єднайтесь!

РОБІТНИЧІ ПІСНІ

Друге побільшене виданє.
Зібрав І. Стефаніцький

Ціна 10 ц.

Торонто, 1917.

Накладом і з друкарні „РОБІТНИЧОГО СЛОВА”.

UKR RES
DUPLICATE

Робітники всіх країн єднайтесь!

РОБІТНИЧІ

❖ ПІСНІ ❖

Друге побільшене видане.

Ціна 10 ц.

Торонто, 1917.

Накладом і в друкарні „РОБІТНИЧОГО СВ ОВА“.

PG3934

.4

PG

RG

1917

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

Кати наикли поливати
Країну кров'ю і слізьми,
Але як прийде день відплати,
Судити будемо їх ми !
Судити будемо їх ми !

Хай росте, хай гримить вільний спів,
Наш прапор пливе понад трони,
Він несе пімсти грім, люду гнів,
І вільний він сіє сів,
А коліром увесь червоний:
На ньому кров робітників !
На ньому кров робітників !

Кати силкують ся кайдани
Іще міцнійшими зробить,
Та з тюрм усіх — руїна стане,
І тільки добре буде жить !
І тільки добре буде жить !
Хай росте, хай гримить, і т. д.

Вже лад старий схитнувсь і пада.
Життя нове його змете,
Робити ме гуртом громада
І все, що зробить, — спільне те !
І все, що зробить, — спільне те !

Хай росте, хай гримить, і т. д.

Гей разом, братя, всі до бою,
Щоб думка всіх одна вела !
Де ж найде хто таку зброю,
Щоб вільний люд зломить могла ?
Щоб вільний люд зломить могла ?
Хай росте, хай гримить, і т. д.

Тиранів геть із глитаями !
Хай згине рабський сьвіт старий !
Сотворим вільними руками
Нове життя і лад новий !
Нове життя і лад новий !
Хай росте, хай гримить, і т. д.

* * *

СЬМІЛО ДРУГИ !

Сьміло, други ! Не теряйте
Духа на страшную прю!
Бідну країну спасайте,
Честь і свободу свою!

Як нам умерти прийдець ся
В сїрих казармах, тюрмах
Местник новий підійметь ся

В наших зболіх кістках!
Хай нас по тюрмах саджають.
Хай нас пробують огнем,
Хай на Сибір засилають
Ми всі тортури знесем!
Як нам умерти прийдесть ся
В сірих казармах, тюрмах
Местник новий підійметь ся
В наших зболілих кістках.



МАРСЕЛЬЄЗА.

(Гимн з часів великої французької
революції 1789 — 1804 р.)

Вперед, вперед сини родини !
Славутний день вже наступив !
Супроти нашої країни
Злий ворог прапор розпустив. (2)
Чи вам не чуть, які по селах
У сюди стони роздались ?
На наших крівних, невеселих
Ворожі спіси піднялись.

До збруї громадо ! Ставаймо у ряди !
Щоб вражою кровію залити борозди !

Чого шука отся ватага
Рабів обурених на нас ?
Чому лякає їх зневага ?
На кого пута ті ? на нас ! (2)
На нас, бездольні громадяни,
Хотять сей сором нанести,
Щоб знов надіти нам кайдани,
Та у неволю завести,
До збруї громадо ! Ставаймо у ряди !
Щоб вражою кровію залити борозди !

Нї, трепотїть ви, людоїди,
І ви, ганебні зрадники !
Ось, вже пїмсти час надїйде
Знайдуть ся на вас местники. (2)
Підіймуть ся стар і молод,
Не забракує юнаків,
Навіють на серце вам холод
І поторощать вам всі кісточки.
До збруї громадо ! Ставаймо у ряди !
Щоб вражою кровію залити борозди !

О ти, свята любов родини,
Ти нашу пїмсту уміцни,
Ти волю нашої країни,
Ії ти честь оборони (2)
Під нашим прапором побїда
Де з'явить ся на поклик твій
Потім на нас, на вічні лїта,

Свобідним духом ти повій
До збруї громадо ! Ставаймо у ряди !
Щоб вражою кровію залити борозди !

* * *

ІНТЕРНАЦІОНАЛ.

Підводьтесь ви, нуждарствá діти !
Підводьсь, — що пуще на землі !
За кращу долю вже на світі
Всюди правди загули.
Весь лад насиля ми зруйнуєм
Аж до підвалин, а потім —
Своє нове жите збудуєм —
Були ніщо, будемо всім !
Се послідний вже буде
Бій з неправдов за сьвіт,
З інтернаціоналом
Воскресне людський рід !

Не хочем ми добреньких »спасів«
Що крутять нами з галь судів,
Не хочем більше їхніх ласок, —
Ми хочем вільних рад і слів

Ми від злодюгів хочем взяти
Добро, що вкрали они в нас,
Ми обовязки хочем знати
Самі і тільки лиш для нас !
Се послідний вже буде....

Закони гнітять нас і вяжуть
Податки кров останню ссуть
Богаті відбутків не знають,
Убогі в туманах живуть.
За довго ми були в підданстві,
Та рівність має иншу путь:
Вона не терпить, щоб в лідарстві
Одні були—другим лиш труд.
Се послідний вже буде....

Царі від колій, майн і ґрунту
У славі, в золоті живуть—
Неначе в казках стародавніх...
Але, як працю нищить трут !
Плоди народної роботи
Рука дукарська загребла !...
Та голосованям пов'рнем
Ми в сьвіт житеві жерела !
Се послідний вже буде....

Робітник всіх країв єднайся !
Ми партія робочих мас —

Нема тут місця дармоїдам,
Земля сотворена для нас !
І як небесний грім ударе
Над зграєю падлюк і псів—
Нам сонце вічно засіяе
Огнем живих своїх лучів.
Се послідний вже буде....

* * *

ВАРШАВЯНКА.

Хмари зловісні нависли над нами...
Сили ворожі нас тяжко гнітуть.
Станьмо ж до бою усі з ворогами,
Смерть або воля та слава нас ждуть !
Ми ж не лякаємось. Гордо та сьміло
Стяг піднесемо за правее діло.
Стяг боротьби за свободу народа,
Щоб панувала скрізь воля та згода,
Вряди ставаймо, стяг піднимаймо,
Хай лине грізно могутній наш сьпів !
Гордо і сьміло за правое діло
Вдаримо разом на всіх ворогів !
Пухне із голоду люд весь робочий;
Доки ж ми будемо братя, терпїть ? !
Доки катюга до крови охочий
Буде по сьвітови кров нашу лить ? !

Станьмо до бою ! Не згинуть ніколи
Ті, що поляжуть за щасте людей,
Ті, що жите віддадуть задля волі,
Ті, що у тюрми підуть з за ідей !
В ряди ставаймо, і т. д.

Нам ненависні тиранів корони !
Час настає їх ногами здоптать,
Час настає зруйнувать усі трони
І на маленькі тріски поламать.
Пімста усім ворогам супостатам,
Що закували народ в кайдани !
Пімста і смерть всім царям супостатам
Нумо-ж до бою, всі праці сини !
В ряди ставаймо, і т. д.

* * *

ШАЛІЙТЕ !

Шалійте, шалійте, слажені кати !
Годуйте шпіонів, будуйте тюрми !
До бою сто тисяч робітників стане,
Пірвем, пірвем, пірвем ті кайдани !
За правду, за волю ми станемо враз !
Ланци, ні багнети не пострах для нас !
Бо вольного духа не скути в кайдани.
Біда, біда, біда вам, тирани !

Робітники духа ! Робітникам всім
Ми руки подаймо, на бій їх ведім!
Бо спільна усіх нас злучила недоля:
І труд і піт і кров, — кнут неволя !
За правду, за волю, і т. д.

Від краю до краю не громи гудуть,
Робітників полки злучені ідуть
І поклик рокоче: Вставайте народи !
Прийшла пора, пора, — день свободи !
За правду, за волю, і т. д.

Підвалини сьвіта валять ся старі,
Поблідли нероби, дрожать опирі,
Бо зоря свободи вже сходить яскрава !
Для всіх, для всіх, для всіх рівні права !
За правду, за волю, і т. д.



ЖАЛОБНИЙ МАРШ.
(Павло Розвій-Поле.)

Ви жертвою в бою нерівнім лягли
З любови до свого народу,
Ви все віддали, що за його змогли —
І щастя і честь і свободу.

Нераз ви конали в в'язницях брудних
Свій суд беззаконний над вами
Катюги-судії вирікали і ви
На смерть волочили кайдани.

А деспот гуляє на учті гучній,
Неспокій вином заливає....
А грізні слова на двірцевій стіні
Огниста рука розставляє:

—«Ударе ось час, і повстане народ
У силі могутній свободі,
Розкине усе, що гнітило його
І скаже напасникам: — Годі !...»

За вами борців свіжий полк уже йде
На смерть і погибель готовий !
Прощайте же братці, ви чесно пройшли
Велику дорогу любови....

* * *

МИ РОБІТНИКИ.

Ми робітники,
Числом великі,
Ми ненавидим панське яро,
Йшли діди на муки,
Підем і правнуки, ми
За волю жите своє дамо.

Сьвітом забуті
В кайдани скуті
Випем ту чашу повну вже у щерть,
Бо за ту єдину
Вольную країну
Готові ми на муки і на смерть,.

Не тїш ся, враже !
Сотка поляже,
Тисяч натомість стане до борби !
За гірку зневагу
Склали ми присягу;
Вести борбу — неволечі раби.

Наша присяга
Се: месть, відвага.
Воля Народу, скривджених добро
Ними ся клянемо,
Пок' живі будемо

Ломить, валить кайдани і ярмо!

**Пірвем кайдани,
Які тирани
Кріпше і кріпше сковують що дня,
Бо ми робітники,
Числом великі,
Ножів й куль не боїмось й огня!**

* * *

МАЇВКА.

**Сьогодні день—велике свято,
Сьогодні перший май! —
Пани нам пекло зміли дати,
Собі украли рай.**

**Панам весіле та гуляне,
Нема буденних днів,
А нам відвічне мордоване —
Недоля нуждарів.**

**Попи нам щиро курять очи,
У морок нас ведуть,
Уся гидота, діти ночі,
З нас тільки і живуть!**

Та час минув, пропав на вік
Прокинули ся ми,
Заворушив ся робітник
Загинети, пани !

Сьогодні день—велике свято,
Сьогодні перший май,
Сьогодні будем присягати,
Що в вас відіймем рай !

Диви ся, дуко ! наша сила
Росте, на тебе йде,
Тобі весна не буде мила,
Де наших сьпів гуде !
ПАВЛЮ КРАТ.

* * *

ЯКИЙ ТО ВІТЕР.

Який то вітер шумно грає
Від сяну, Прута до Карпат ?
Яке то диво визирає
Із тих нужденних хлопських хат ?
Гейже враз, гейже враз, гукнемо,
Аби й сліпії нас пізнали:
«Ми є ті, що вас всіх кормимо,

За всіх вас терпимо,
Ми соціяльні демократи,
Що звергли темноти ярмо !«

Ми ті, що гнули ся, як лози
Були покірні як вівця,
Котрим неволя, кров і сльози
Ще не доїхали кінця.

Гейже враз, гейже враз, гукнемо, і т. д.

Ми ті оферми, ті рекрути,
Арматне мясо на війну.
Ті, що їх кривди й голод лютий
Жене за море, в чужину.

Гейже враз, гейже враз, гукнемо, і т. д.

Ми ті, що платимо податки,
Собіж лишаєм труд і плач,
Котрим державні всі порядки
Є тільки горе, тільки драч.

Гейже враз, гейже враз, гукнемо, і т. д.

Ми ті, котрим заперті двері,
Запертий до свободи шлях:
Ми маєм права на папері,
А обовязки на плечах.

Гейже враз, гейже враз, гукнемо, і т. д.

Та вже не довго тої муки !
Нам час не дати ся на глум:
Здіймуть ся дружні хлопські руки
Просьвітліє хлопський ум!
Гейже враз, гейже враз, гукнемо, і т. д.

Ми хочем вчить ся, поступати,
Бо кривда є сестрою тьми:
Для себе хочем працювати;:
І бути люди між людьми!
Гейже враз, гейже враз, гукнемо, і т. д.

А всіх, хто явно або тайно
Нам ладить пута і ярем
Всіх дармоїдів радикально
Ми з свого краю виметем !



НЕ ПОРА !

Не пора, не пора, не пора
Грубих трутнів на плечах носить !
Довершилась робітників кривда стара,
Нам пора вже на себе робить !

Не пора, не пора, не пора
За недолюдків лить свою кров

І любити ката, що народ обдира
В соціалізмі наша любов!

Не пора, не пора, не пора
Між собою плекати роздор!
Хай пропаде незгоди проклята мара
Під червоний еднаймось прапор!

Бо пора се послідная є:
У завзятій важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю й свободне жите
Лишить дітям та внукам своїм !

* * *

ОЙ, ВЖЕ ЧАС.

Ой, вже час, ой, вже час
За себе повстати,
Катів поскидати.

А чи пан, чи процав...

Двічі не вмирати.

Громадо, до зброї !

Нам життя не дають
Злодійські закони:
Побемо корони ! —

А чи пан, чи пропав...
Розвалимо трони
Громадо, до зброї!

Ой, порвав ся терпець.
Розв'язали-сь руки,
Муками за муки!
А чи пан, чи пропав...
Тремтїть, ражі дуки!
Громадо, до зброї!

У крові ворогів
Скупаємо долю,
Вибемо-сь на волю!
А чи пан, чи пропав...
Розвіємо неволю!
Громадо, до зброї!

Дармоїдам-панам
Долярникам клятим
Годї панувати!
А чи пан, чи пропав...
Двічи не вмірати.
Громадо, до зброї!

За робочий народ,
За право людини
Биймо-сь до загину,

А чи пан, чи пропав...

Нехай всрог гине !

Громадо, до зброї !

ПАВЛО КРАТ.

* * *

ЦАРІ КРОВ НАШУ ПРОЛИВАЮТЬ.

Царі кров нашу проливають,
Пани і дуки гноблять нас,
Та вже недолі дні минають
І прийде, прийде слухний час.

Нумо враз затягнім вільний сьпів
Наш прапор вже панів лякає
І несе люду гнів, пімсти грім,
Свободу народам усім
Як зоря цвіт червоний сяє,
Бо кровю нашою заплив !

Нікчемні темних сил надії,
Що мріють дух наш запинить,
Пропадуть заходи лихії,
А добрі вічно будуть жить.

Нумо враз затягнім вільний сьпів, і т. д.

У лаву сьміло станем, братя,
І враз на бій підемо ми!
Не зломлять нашого завзятя
Ні цар, ні вражії пани!

Нумо враз затягнім вільний сьпів, і т. д.

У наймах гине люд робочий!
Та вже свитає волі день!
До праці підемо охочі,
На себе працювать лишень.

Нумо враз затягнім вільний сьпів, і т. д.

Хай счезнуть клятїї тирани!
Хай счезне визиск, счезне гніт!
Ми знищим лад старий, поганий,
Новий збудуємо ми світ !

Нумо враз затягнім вільний сьпів, і т. д.

* * *

РАЗОМ, ТОВАРИШІ.

Разом, товариші, в ногу,
Духом зміцніем в борбі,
В царство свободи дорогу
Грудьми проложем собі !

Вийшли ми всі із народа,
Всі ми народ трудовий—

Брацький союз і свобода
Ось наш девіз боевий.

Довго нас в путах тримали,
Довго нас голод морив—
Більше терпцю вже не стало,
Визволу час наступив!

Час до роботи узятись,
Час поскидати катів,
Нашій ще силі боятись,
Сили нікчемних царів?!

Сила нас жадна не спине.
Сьвіт капіталу, знесем—
Все що погане з ним згине,
В спільнім житю заживем.

* * *

СЛЬОЗАМИ ЗЛИТА УКРАЇНА.

Сльозами злита Україна,
Повита горем, Правда спить;
Й на робітничій, сірій спині
Веселий, п'яний пан лежить.
Робітник! Встань, прокинсь, скинь панів!
Розправ же свій прапор червоний!

- На панів, на тиранів-царів
Грізно настав свою зброю!
Хай прапор твій засяє в бою
І жах ввіпеть ся в ворогів, —
На йому кров робітників!

Пани лютують, пють гуляють,
Вже чуютьє кляті, страшний час!
І час надходить... Випрямляє
Робітник спину із під вас!
Робітник! Встань, прокиньсь, і т. д.

Гуляйте-ж п'яні, розкошуйте,
Впивайтесь кровію братів!
Кайдани міцнії гартуйте, —
Надходить час робітників.
Робітник! Встань, прокиньсь, і т. д.

Надходить час великий, славний...
Встає похилий робітник,
Зриває пута, бе кайдани,
Луною ллеть ся вільний крик.
Робітник! Встань, прокиньсь, і т. д.



О ЧЕСТЬ ВАМ, КАЦАПИ!

Коли Україна борбу розпочала
За свої права, за свободу,
То в народі зраду кацапня кнувала,
Ширила в народі незгоду,

О честь вам кацапські лайдаки,
За ваші роздори шкідливі;
За зраду сухої діждетесь гиляки,
Рублі не допоможуть цареві!

Наш народ не згине побідити мусить
І сам ме рядить в своїй хаті!
Всю гніль він кацапську здавить і придусить
У бій, Українці завзяті!

А всіх Ефіяльтів в додатку
За підлість, за зраду, за хулу,
Їх власнії діти пішлють на Камчатку,
Щоби і сліду з них не було!

* * *

ГОДІ ТЕРПІТИ !

Годі терпіти, годі стогнати,
годі панам догоджати,
годі дукарські ниви широкі
грудями щиро орати !

Щиро орати, слізми зливати,
кровю та потом гноїти, —
Нумо селяни,-Правдонька встане !
Нумо себе боронити !

З віку до віку ми працювали, —
паньство в роскошах куняло:
лихо та злидні нас посідали, —
паньство весело гуляло.

Паньство гуляло, їло, спивало
працю гірку мужикову,
а за оренду в нас забирало
свиту й останню корову.

З панської ласки хліба не їсти !
Мусим щорік голодати,
а хоч у зімку десь по фабриках
праці тяжкої шукати.

Степ наш широкий, ліс, батьківщина,
все за панами пропало !
Годі терпіти, годі стогнати !—
Далі терпцю вже не стало...

Прапор червоний в повітрі віє,
кличе усіх нас повстати, —
Годі на паньство дурно робити —
годі йому догоджати !

Нумо бороти-сь, щоб на Україні
зникли пани з дукарями,
щоб на широком сьвіті веселім
люди зробились братами. ,

* * *

МАРСЕЛЬЄЗА.

Ся пісня співаєть ся переважно робітниками
в Росії.

Скинємо сьвіта старого ідоли ,
Здуймо порох його з наших ніг,
Нам ворожі богацтва престоли,
Ненависний нам царський поріг.
Ми підемо, де муки і стони,
Межи нарід голодний підем,

З ним злодіям пішлемо проклони,
На борбу ми його призовем.

Скидайте, робочі, столітя гнет,
Вставайте на ситих голодні,
Хай громом кличі бють народні,
Вперед !

Чи ще мало терпіли ми горя ?
Встаньмо братя усі і ураз,
Від Дніпра аж до Білого моря,
Від Поволжа в далекий Кавказ, —

На злодюг, на собак, на богатих
І на злого вампіра—царя !
Бий. рубай їх злодіїв проклятих !
Вже віщує зірниця схід дня,
Скидайте, робочі, столітя,....

І зійде над посьвяти кервою
Сонце правди і щастя людей,
Роковою мир купим борбою,
Кровю купим ми щасте дітей,
І витатимем волі годину,
Згине зло, згине лож між людьми
І зіллють ся народи в єдно
В барстві труду, братерства, любви.
Скидайте, робочі, столітя гнет,.....

РОБІТНИЧА ПІСНЯ.

Що-божий день ми встаємо з півнями;
Ще сьвітять ся по місті ліхтарі,
А голод нас жене в підземні ями,
Бо ми на те відвічні шахтарі.
Працює спина, плечі ноги й руки;
Вже й сил нема, а все рвемо кремень . . .
Щож нам придбав наш труд важкий та муки?
На старість літ без крихти хліба гинь!
 Поеднаймось з братом брат,
 Зачернім лише по чарці!
 Хай грімлять
 Із гармат
 Кати наші — працюдавці,
 Розсилають смерти жах!
 І ми вип'ємо за згоду,
 За братерство та свободу,
 Щоб настало по сьвітах!
З морського дна ми добуваєм перли,
Зробили рай ми з рідної землі,
Саміж мремо старцями, як і мерли,
Притьмом здихаєм у кромішній млі..
Кривавий піт з нас капле, ллють ся сльози,
А в домовину ляжем злидарем:
Не нас напоють виноградні лози
І в оксаміт не ми себе вберем.
 Поеднаймось з братом брат. . .

В'ялить нас труд і нужда перед часом;
Кому така голота дорога?

Хто не вважа машинами та мясом
Робітників, дешевих од шага?

Де чудеса то там і наші сили;
Ми здобували Вавилон новий;
Не мов ті пчоли, — меду наносили,
А їсти — вибач, бо се мід не твій!

Поєднаймо з братом брат...

Ми тулимося в холодних підземлях:
Там наші хати; носим лахмани...

Товаришують з нами в тих оселях,
Ховаючись від світла, кажани.

Тікаєм ми до гурту з ними в нори,
Не дивимось на сонечко ясне...

Нащо-ж огнем палають наші зори?
Чом сьміливіш завзята не сягне?

Поєднаймо з братом брат...

Що-раз, як ми кров нашу розливаєм
За рідний край, — яка користь кому?

Мерзенно деспота уквітчаєм

Та й молимося як богови ему.

Не стяг війни розвиваймо, а любви;
Пашницею засіймо скрізь поля.

Доволі люд уже потратив крові!

Устане раб, що голову схиля!

Поєднаймо з братом брат...

(»Борба«, ч. 7— 8. 1908 р.)

З М І С Т.

| | Стор. |
|---------------------------------|-------|
| Червоний Прапор | 3 |
| Сміло Други | 4 |
| Марсельеза | 5 |
| Інтернаціонал | 7 |
| Варшавянка | 9 |
| Шалійте..... | 11 |
| Жалобний Марш | 12 |
| Ми робітники | 13 |
| Маївка | 14 |
| Який то вітер | 15 |
| Не пора | 17 |
| Ой вже час | 18 |
| Царі кров нашу проливають | 20 |
| Разом товариші | 21 |
| Сльозами злита Україна | 23 |
| О честь Вам кацапи | 24 |
| Годі терпіти | 25 |
| Марсельеза (рос. робіт.) | 26 |
| Робітнича пісня | 28 |

**НАКЛАДОМ »РОБІТНИЧОГО СЛОВА« ВИЙ-
ШЛИ ДОСИ СЛІДУЮЧІ КНИЖКИ:**

- »Робітничі Пісні« (друге побіль. вид.) 10ц.
»Земля і Чоловік« Б. Лойко; пер. Г. Мак. 15,,
»Як мужик двох генералів вигодував« 5,,
М. Салтиків-Щедрин; переклав Г. Мак.
»Кому потрібна війна?« А. К. пер. І. С. 10,,
»Соціалізм—чим є і як його здійснити«
О. Америкер. переклав І. Стефаніцький 10,,
»Кляса проти кляси« Л. Мартов; пер. Т. Б. 5,,
»Боротьба о сонце«. 3,,

Крім висше згаданих, книгарня »Роб.
Слова« має на складі, ще. м. зго інших кни-
жок. Пишіть по катольог, або загляньте до
газети »Робітниче Слово«, в якій часто ріж-
ні книжки оголошуемо.

Замовленя на книжки або предплату на
часопись треба слати на адресу:

.Р.О.ВІТНУСНЕ СЛОВО

Box 64

Toronto, Canada.

РОБІТНИЧЕ СЛОВО

»Робітниче Слово« є видаване робітниками в цілі ширення просвіти і правдивої, без жадних буржуазних закрасок, соціалістичної науки.

»Робітниче Слово« від початку свого існування стоїть твердо в обороні робітництва і ані раз не сходило з своєї соціалістично-інтернаціональної позиції.

»Робітниче Слово« виступає проти всяких дурисвітів і ворогів робітництва без огляду хто они такі.

Робітниче Слово містить різні корисні і цікаві статі, після найновіших напрямків соціалістичної науки, про політику, про справи робітничі і хліборобські, подає статі наукові, навчаючі, оповідання, поезії, повісти з Америки, старого краю та з цілого світа. Все писане в »Робітничім Слові« дуже зрозуміло і приступно для кожного. »Робітниче Слово« виходить тижнево, що суботи.

Предплата на »Робітниче Слово« виносить: на цілий рік \$1.50, на пів року 80 центів. За границею: на рік \$1.75; на пів року 90 центів. Предплату належить слати на слідуючу адресу

ROBITNYCHE SLOVO

Box 64 r. 10 Toronto, Canada.

Оказове число висилімо кождому даром.